

Nr 339.

Av herr **Lindberg** i Stockholm **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 210, angående den fortsatta utbyggnaden och organisationen av landets försvarskrafter.*

Chefen för armén har i underdånig skrivelse den 4 december 1940 framhål- lit behovet av dels ökade arvoden till hemvärnsområdesbefälhavare och dels hyresbidrag till nämnda befattningshavare såsom kompensation för skyldig- het att hålla expeditions- och förrådslokaler.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 210 till årets riksdag angående organisation av landets försvarskrafter hava ovan angivna tvenne ersättningsfrågor icke upptagits till behandling. Däremot har i 1941 års försvarsutredning, sid. 320, bil. 4 g, förslag avgivits till ökade arvoden till hemvärnsområdesbefälhavarna.

Enligt hemvärnskungörelsen (SF nr 408/1940), 12 §, åtnjuter hemvärns- områdesbefälhavare ett årligt arvode av 50 kronor under fredstid och 100 kronor under förstärkt försvarsberedskap, mobilisering eller krig.

Erfarenheten under den tid hemvärnsorganisationen ägt bestånd har redan givit vid handen att dessa arvodens storlek med hänsyn till omfattningen av de tjänsteåligganden, som numera påvila nämnda befattningshavare, och den avsevärda tid, som till förfång för det egna förvärvsarbetet måste disponeras för hemvärnstjänsten, måste betecknas såsom mindre lämpligt avvägd. Till sagda missförhållande bidrager ytterligare den omständigheten att det ur statshushållnings- och sparsamhetssynpunkt måste anses nödvändigt att ifrå- gavarande befattninghavare på egen bekostnad anskaffa vissa för tjänsten erforderliga skrivmaterialier. Ytterligare måste självfallet befattningshavarna tillhandahålla erforderliga expeditionsutrymmen.

På grund av bl. a. ovan angivna skäl hava vissa svårigheter att rekrytera de för närvarande till 1,174 uppgående befattningarna med lämpliga och önskvärda hemvärnsmän kunnat konstateras, varjämte åtskilliga av de för närvarande förordnade uttryckt tvivelsmål, huruvida de framdeles kunna kvarstå i sina befattningar.

Då det för hemvärnsorganisationen måste anses som ett livsvillkor att den har tillgång till lämpliga, intresserade och energiska hemvärnsområdesbefäl- havare torde det därför vara ofrånkomligt att desammas ekonomiska villkor snarast möjligt förbättras och omregleras.

I detta sammanhang synes även en annan sedan länge aktuell fråga böra få sin lösning, nämligen anskaffande av förrådslokal inom varje hemvärns- område. Det kan icke rimligtvis begäras att områdesbefälhavaren skall utan ersättning av förhållandena tvingas att i sin bostadslägenhet avstå erforder- ligt utrymme för förvaring av bl. a. automatvapen, gevär, ammunition, öv- nings- och målskjutningsmateriel samt i viss omfattning utrustningspersedlar.

Enär det ur kostnadssynpunkt icke kan ifrågasättas att för varje område av statsmedel förhyras expeditions- och förrådslokaler, torde den bl. a. be- träffande rullföringsbefälhavarna tidigare tillämpade principen, att befatt-

ningshavaren själv anskaffar erforderliga lokaler och härför av statsmedel åtnjuter ett årligt kontant hyresbidrag, innebära en lämplig lösning.

Det förhållandet, att storleken av områdesbefälhavarnas arbetsbördor samt behoven av expeditiöns- och förrådslokaler äro i hög grad växlande inom olika områden, medför, att en viss differentiering av arvodes- och hyresersättningsbeloppen rättvisligen synes böra fastställas. Då härvidlag antalet hemvärnsmän inom området måste anses vara den avgörande faktorn synes en uppdelning av områdena i grupper enligt denna indelningsgrund ägnat att skapa den lämpligaste grundvalen för avvägningen av arvodes- och hyresersättningsbeloppen.

I fråga om *årsarvoden* har försvarsutredningen föreslagit att desamma skola utgå:

För hemvärnsområdesbefälhavare i hemvärnsområden med	
högst 100 hemvärnsmän	100 kronor
för hemvärnsområdesbefälhavare i hemvärnsområden med	
över 100 hemvärnsmän	200 kronor.

Dessa arvodesbelopp torde vara lämpligt avvägda varför motionärerna biträda förslaget.

För närvarande utgår, som ovan nämnts, till hemvärnsområdesbefälhavare ett årligt arvode om 50 kronor under fredstid och 100 kronor under förstärkt försvarsberedskap, mobilisering och krig.

Enär inga skäl tala för att lägre belopp böra utgå under fredstid synas desamma under alla förhållanden böra fastställas till i det föregående angiven storlek, vilket även torde vara avsett i försvarsutredningens förslag.

Omfattningen av behovet av förrådslokaler inom hemvärnsområdena måste anses ännu mera direkt avhängig av antalet hemvärnsmän inom respektive områden än arvodesfrågan, varför ytterligare differentiering av hyresersättningsbeloppen torde få anses erforderlig.

Beloppen böra beräknas sålunda:

för hemvärnsområdesbefälhavare i hemvärnsområden	
med högst 100 hemvärnsmän	200: — kronor
med över 100 och högst 300 hemvärnsmän	250: — »
med över 300 hemvärnsmän	350: — »

Under hänvisning till vad i det föregående föreslagits hemställas,

att riksdagen måtte tillerkänna hemvärnsområdesbefälhavarna *dels* årsarvode med, i förhållande till för det närvarande utgående, arvoden enligt ovan uppräknade belopp, och *dels* ett nytillkommet årligt hyresersättningsbelopp enligt vad ovan föreslagits, varvid med sagda förmån skall följande skyldighet att hålla för förvaring av hemvärnets material erforderliga förrådslokaler.

Stockholm den 28 april 1942.

Carl Lindberg
i Stockholm.

Gust. Nilsson
i Göingegården.

Sigvard Cruse.